

MITT i LIVET

Västanfors Västervåla församlings tidning

nr 4/09

Känsla av sammanhang

Känsla av sammanhang

Att känna att man hör till en gemenskap är en livsviktig förutsättning för att en människa ska må bra. Varje människa måste hitta sammanhang där hon blir sedd och respekterad för den hon är.

Känsla av sammanhang (KASAM) är ett begrepp som används inom psykiatrin. Begreppet KASAM myntades av Aaron Antonovsky (1923-1994) som var israelisk professor i medicinsk sociologi. Han gjorde undersökningar utifrån frågeställningen om vad som gör att människor är och förblir friska, dvs de hälsobringande faktorernas ursprung (salutogener). Antonovsky menade att en individ aldrig är helt frisk eller helt sjuk utan att vi hela tiden rör oss mellan de två polerna frisk och sjuk. Graden av KASAM ligger till grund för var vi befinner oss mellan dessa poler.

Begreppet KASAM omfattar tre delkomponenter som alltid står i relation till varandra, enligt Antonovsky. En grundläggande upplevelse av att det som sker i och utanför individen är förutsägbara, begripliga och strukturerade (*begriplighet*) och att de resurser dessa skeenden kräver finns tillgängliga (*hanterbarhet*) samt att livets utmaningar är värda att investera sitt engagemang i (*meningsfullhet*).

Källa: www.wikipedia.se

Vad händer när man mister sitt sammanhang, blir av med jobbet, skiljer sig, mister en nära anhörig eller blir sjuk? Man kanske tvingas söka nya sammanhang som utmanar och utvecklar. Inom idrottsrörelsen hittar många barn och ungdomar en viktig plats i livet. Andra hittar sin gemenskap i en kör eller orkester.

I en sorgegrupp finns möjligheten att tillsammans med andra sörjande dela sorgen efter en älskad livskamrat. En äldre person kan finna sig tillrätta på ett äldreboende trots att han på grund av olika omständigheter kanske tvingades flytta från sitt hem fast han egentligen inte ville det. Ett familjehem kan bli räddningen för barn med svåra familjeförhållanden. På öppna förskolan råder en öppen gemenskap bland föräldrar och barn där den som vill har möjlighet att kliva in.

Mitt i livet vill lyfta fram några goda sammanhang som kan hjälpa till att fylla tomrum med gemenskap och respekt.

Cecilia Kjellin Eriksson, redaktör

Vägar i sorgen

en lättläst bok om sorg och sörjande

En människa i sorg är mycket sårbar och känslig. Hur en sörjande blir bemött är därför viktigt och ibland direkt avgörande för om denna ska orka leva vidare.

Under sina många år som sjukhuspräst har Lars Björklund skaffat sig stor erfarenhet av att möta sörjande. Vid ett föredrag på Lindgården för präster och medarbetare i Kyrkans Begravningsbyrå talade han om sorg och sörjande efter en tonårings död.

Tillsammans med psykologen och psykoterapeuten Göran Gyllensvärd, har han skrivit boken "Vägar i sorgen". I boken delar de båda med sig av många års erfarenhet av att möta sörjande. De tar upp vanliga reaktioner i sorgen och visar att ett respektfullt möte inte bara kräver medmänsklighet, utan också kunskap och ett särskilt förhållningssätt. Boken riktar sig i första hand till kuratorer, psykologer, präster, sjuksköterskor och andra professionella som i sin yrkesutövning möter sörjande. Den kan även ge värdefullt stöd till anhöriga eller människor som själva är i sorg.

Stöd i ett socialt nätverk är en förutsättning för att en person som sörjer en vän eller anhörig ska kunna bearbeta sorgen och gå vidare i sitt liv.

"Alla sörjande befinner sig i något slags sammanhang: i en familj, i ett större nätverk, i ett samhälle, i en kultur. Kanske har de också en religiös tillhörighet. Det är här som möten kan göras och mening skapas. Det är här den sörjande kan få stöd och förståelse..." skriver författarna.

Hopp föds i relationer, menar de. Det behövs också någonting mer för att framtiden ska bli en möjlig plats att färdas mot. Att det finns någon i närheten som vågar se samma verklighet som den sörjande är viktigt, och att det uppstår någon form av trygghet mitt i katastrofen. Det måste också finnas någon som visar att den sörjande inte är helt ensam och bortglömd. De känslor och tankar som infinner sig hos den som sörjer, måste tas emot, vara tillåtna och kunna uttryckas. Alla känslor finns i sorgen, och måste få finnas där, menar författarna. Många sörjande upplever både rädsla, vrede och glädje. Tankar som; Vad har jag gjort för fel som drabbas så här? Var finns rättvisan? Varför gör livet så här mot mig? är också vanliga.

Många sörjande känner sig besvikna när människor i omgivningen flyr undan genom att gå på andra sidan gatan när de möts eller låter bli att ta upp det som hänt. Det är viktigt att våga prata med en sörjande om dödsfallet och om den döde.

Den sörjande behöver hitta ett språk för sin sorg. När sorgen uttrycks och delas med andra öppnas en möjlighet att leva mer fullt igen. Ingenting göms undan bara för att det är svårt att tala om. Det som delas väcker känslor och att känna dem är en del av att vara människa. Mörker och ljus i samma rum. Sorgen och glädjen tillsammans.

Varje sörjande har sin unika vandring på sorgens vägar att gå, utifrån sitt specifika livssammanhang. Oavsett hur sorgen ser ut, så måste varje människa hitta ett sätt att möta den, gestalta den och bearbeta den, om det ska gå att leva vidare utan alltför stor smärta. Många sörjande vittnar om hur ont det gör den första julen, den första nyårsaftonen, den första semestern, den första födelsedagen utan den som dött. Det gör ont den andra gången också, liksom den tredje och fjärde, men lite mindre för varje gång, hävdar författarna.

"Livet fortsätter. Det som har hänt har inte blivit mindre hemskt, men det är något som det går att tala om och som har format den sörjandes fortsatta liv."

Cecilia Kjellin Eriksson, redaktör

Förlag: Natur & Kultur, utgiven 2009

Enskilda samtal och sorgegrupp

Församlingens diakoner och präster erbjuder enskilda samtal. Varje termin startar också en ny sorgegrupp med en präst och en diakon där den som minst någon nära anhörig får möjlighet att träffa andra i samma situation och berätta om hur livet är just nu och dela det med andra. Kontakta församlingsexpeditionen tel 0223-434 00 om du vill veta mer.

Reino och Tuula Lymans hem är ett familjehem

Reino och Tuula Lyman har haft familjehem sedan 1996. De har haft flera barn och ungdomar boende hos sig under olika långa perioder. Just nu bor en 16-åriga tjej i familjen, och det kan hända att det blir någon mer familjemedlem som flyttar in.

L16-åringen har bott hos Lymans sedan hon var 4 år, och under en lång tid bodde en av hennes äldre systrar också i familjen. Hon tycker att det kändes lite tomt när systemen flyttade och är positiv till tanken om en ny familjemedlem. Ingenting är bestämt ännu, berättar Tuula, men det kan bli så att något barn flyttar in, eller att Reino och Tuula blir avlastningsfamilj varannan helg.

– Det är viktigt att matchningen blir bra och att det fungerar mellan det barn som redan finns i familjen och det nya placerade barnet/barnen, upprepar Tuula flera gånger.

Reino håller med:

– Det måste fungera för alla i familjen. Det är inte meningen att familjen ska må dåligt. Alla måste vara med på det.

Passa så bra som möjligt

När ett familjehem får frågan om de kan ta emot ett barn så försöker man alltid att få det att passa så bra som möjligt, och man får träffas några gånger som en sorts inskolning innan själva flytten är ett faktum. Ibland är läget akut och man kan få veta samma dag att en person behöver en familj. Då blir det ofta under en kortare period

som barnet bor i familjen, medan man letar efter ett familjehem som passar för barnet.

Tuula och Reino har varit med om att fosterbarn av olika skäl har flyttat från familjen igen.

– Det kan bero på olika saker att ett barn flyttar från familjen, men det är lika jobbigt varje gång, säger Reino med en suck.

Krävande och givande uppgift

Det kan vara ganska krävande att vara förälder i ett familjehem. Det finns alltid starka skäl till att barnen måste flytta ifrån sina biologiska föräldrar. Tuula berättar att i många fall kan föräldrarna inte ta hand om barnen av olika tragiska anledningar. Många barn med missbrukande föräldrar tvingas ta ett jättestort ansvar redan när de är små. De försöker ofta ta hand om småsyskon. Det kan vara så att man försöker skylla över och hålla en fin fasad utåt. Hela situationen i familjen blir fel.

– Barnen har blivit svikna så många gånger och är därför rädda att bli älskade, de har även svårt att lita på någon och tar ofta på sig skulden för vad som har hänt, förklarar Tuula.

Tuula och Reino har till exempel lärt sig att det är bäst att inte alltför tidigt berätta för barnen om när de ska få träffa sina föräldrar. Inte förrän dagen före eller kanske samma dag, eftersom det så ofta händer att det blir ändringar i sista stund, och det gör barnen så oerhört besvikna.

– Man måste vara väldigt noga med att hålla vad man lovar, säger Reino. Det gäller allt från stora saker till minsta småsak.

Vardagsrutiner ger trygghet

Många av de barn som behöver bo i familjehem har inte fått lära sig vardagliga rutiner som att borsta tänderna och klä på sig på morgonen eller att gå och lägga sig i tid på kvällen. Tuula och Reino är noga med att vardagsrutinerna följs, för det är viktigt för de här barnen.

– För det mesta försöker vi äta tillsammans, säger Tuula. Vi jobbar på att vara en familj, och vi märker att barnen blir trygga av det.

Att äta tillsammans är en viktig del i den sociala samvaron, och när man sitter tillsammans runt bordet finns det möjlighet att prata om hur dagen har varit.

Kan inte få egna barn

Det var när Tuula och Reino fick veta att de inte kan få egna barn, som de började fundera på att ta emot fosterbarn. Tuula arbetar på förskola och Reino har jobbat med ungdomar inom idrotten, så de hade båda god erfarenhet av kontakten med barn och ungdomar.

– Många barn i Sverige har ett helvete, så varför adoptera när vi kan göra en samhällstjänst? tycker Reino.

Genom kommunens socialtjänst fick de en förfrågan om att ta emot en ung flicka. Hon är vuxen nu och håller fortfarande kontakten med familjen Lyman.

– De här barnen är så tacksamma för allting även fast de har blivit placerade mot sin vilja, säger Tuu-

la förundrat. De kan tacka för det mest självklara, som för dem inte alltid har varit självklart.

Tuula berättar om ett rörande brev från en tonårspojke som bodde hos dem en kortare tid.

Svårt att planera

Som förälder i ett familjehem måste man vara flexibel. Det kan vara svårt att planera saker, eftersom situationen i familjen kan ändras snabbt. Tuula och Reino har fått handledning av en professionell handledare, och det uppskattar de mycket. Familjen är också medlem i FACO (Familjehemmens centralorganisation) och får därigenom erbjudanden om föreläsningar och återkommande familjedagar, som de har besökt några gånger.

– Det har varit bra för barnen att se att det även finns andra barn i samma situation, säger Reino.

Tuula är bekymrad över att vuxna i barnens omgivning inte tar sitt ansvar i tid och anmäler när ett barn far illa. Det är kommunens socialförvaltning som man kontaktar om man ser att ett barn mår dåligt och man misstänker att det inte står rätt till i familjen. Om man själv är intresserad av att bli familjehem, så görs en grundlig utredning av familjens förhållanden och bakgrund innan man blir godkänd och får förfrågan om att ta emot fosterbarn som behöver en fast tillvaro.

Läs mer om familjehem på www.faco.se

Text och foto: Cecilia Kjellin Eriksson

Carolina och Anna (th) tar ofta med sig barnen till Öppna förskolan på Lindgården.

Stefan (bilden nedan) berättar att det brukar var flera pappor med.

Arvid och Melvin (nedan th) gillar kuddrummet bäst

Bilden längst ned: Vincent åker gärna rutschkana

Öppna förskolans tider

Måndag 13.00 - 15.30 på Lindgården

Tisdag 9.00 - 11.30 på Lindgården

Fredag 9.00 - 11.30 på Lindgården

För föräldrar och barn 0-6 år.

Familjecentralen

Babykafé Onsdag 9.00 - 12.00

för föräldrar och barn 0-12 månader

i Öppna förskolan Vågens lokaler på BVC.

Ingen anmälan behövs till Öppna förskolan.

Frågor? Kontakta Åsa Perlefelt tel 434 30
eller Anna Jokela tel 434 28.

Vi startar igen vecka 2. Missa inte
Julgransplundringen på Lindgården söndagen
den 10/1 kl 14. Alla är välkomna!

Öppna förskolan är en mötesplats för både föräldrar och barn

Carolina Thörnvall och Anna Haapala Silver är stamgäster på öppna förskolan på Lindgården. De har besökt öppna förskolan kontinuerligt ända sedan deras äldsta pojkar - som nu är sju år - var små.

Idag har Carolina med sig Alwa, 5 år, och Arvid, 3 år. Den äldsta pojken är i skolan.

– Jag går hit för barnens skull, säger Carolina, och så tycker jag att det är trevligt. Jag har många kompisar här så det blir en mötesplats.

Alwa tycker att det är roligt på öppis och hon leker gärna med dockorna i dockvrån.

Det är för barnens skull

Anna har sina två minsta barn med sig. Melvin är 3 år och Vincent är 19 månader. Sjuåriga Robin går i klass 1 på Lindgårdsskolan och Albin som är 6 år går i förskoleklassen.

– Vi går hit så ofta Melvin vill gå, berättar Anna. Det är mest för barnens skull, eftersom de inte går på dagis. Och sen tycker jag att det är roligt att träffa andra föräldrar.

Melvin pratar på och berättar ivrigt om hur många kompisar han har och om sina storebröder. Melvin och Arvid brukar leka i kuddrummet, och Melvin tycker om att ta på sig den stora rocken och måla.

Jimmy Lundberg är föräldraledig och han brukar ta med sig 9 månader gamla Molly och tvååriga Malou till öppna förskolan. Han tycker att det är kul att träffa andra föräldrar. Det är ofta andra pappor där också.

– Det märks på barnen att de tycker att det är roligt. Särskilt lilla Molly tycker om sångstunden, berättar Jimmy.

Den sociala biten är viktig

Stefan Eriksson är föräldraledig på halvtid. Eftersom han är ledig på förmiddagarna så tar han med sig barnen till Lindgården de dagar som tiderna passar. Stefan är pappa till ettåriga Stella och treåriga Ivar. – När man är hemma en längre tid är den sociala biten viktig, tycker Stefan. Nu går jag hit mest för barnens skull. Ivar går på dagis 15 timmar i veckan, men lilla Stella är hemma hela tiden och får inte samma chans att träffa andra barn.

Öppna förskolan är välbesökt

Åsa Perlefeldt och Anna Jokela arbetar på öppna förskolan som i snitt har 35–40 besökare varje gång. Det är ofta ungefär samma personer som kommer till Öppna förskolan de olika dagarna. Då och då är det någon som har börjat jobba igen efter föräldraledigheten

som passar på att komma och hälsa på när de har ledigt från jobbet. Många kommer tillbaka när de är föräldralediga med andra och tredje barnet, och det ser Anna och Åsa som ett bevis för att öppna förskolan har en bra verksamhet. En del föräldrar kommer hit fast deras barn går på dagis.

– Det är häftigt när det är mycket folk här, tycker Åsa, och de gånger som det inte kommer så många blir det väldigt trevligt med mer ingående samtal och en tydligare gemenskap. Öppna förskolan är lika mycket en mötesplats för de vuxna som för barnen.

Lägger fokus på föräldrarna

Som personal på öppna förskolan lägger Åsa fokus på föräldrarna, eftersom det är föräldrarna som har hand om sina barn vid den här träffpunkten. Åsa har jobbat med öppna förskolan i 16 år, och hon är stolt över verksamheten.

– Det är en trevlig atmosfär och jättebra stämning, säger hon. Det är aldrig någon som pratar skit om någon annan. Man pratar med alla och ingen blir lämnad utanför.

**Text och foto:
Cecilia Kjellin Eriksson**

Vem är du?

Anna-Karin Pettersson, präst

Anna-Karin Pettersson arbetar sedan i augusti som präst i Västanfors Västervåla församling. Anna-Karin är 37 år och bor tillsammans med sin man och deras fyra barn i Hagge utanför Smedjebacken. Under större delen av sina tolv år som präst har hon jobbat i Norrbärke församling i Smedjebacken, men även i Grangärde och Ludvika.

– Det är roligt att jobba här. Jag trivs väldigt bra och tycker att det har gått fort att landa i Västanfors-Västervåla församling. Det är spännande med de tre olika kyrkorna med sina särdrag, och att det finns en bredd med verksamhet i både tätorten och på landsbygden.

Anna-Karin är församlingspräst och hargudstjänster, dop, vigslar och begravingar precis som de andra prästerna i församlingen. Anna-Karin har också ansvar för arbetet med gudstjänstutveckling och för den öppna barnverksamheten.

– Jag har arbetat med barnverksamhet och familjegudstjänster även tidigare och jag har alltid tyckt att det har varit väldigt roligt. Många barn och föräldrar känner sig hemma i verksamheten här på Lindgården och tycker att det är en naturlig plats att gå till, och de vågar komma till kyrkan. Det är också roligt att vi har kontakt med så många barn genom Lindgårdsskolan och förskolan Linden.

Öppen barnverksamhet

Den öppna barnverksamheten har en tydligare kyrklig profil än vad församlingens förskola och skola har, berättar Anna-Karin. Den vilar ännu tydligare på en kristen grund.

– Vi vill ge barnen traditionerna och berättelserna om varför vi firar advent, jul och andra högtider. Vi vill samtidigt erbjuda en andlig miljö för barn utifrån deras behov. En plats där man får möjlighet att vara den man är; både stark och svag, liten och stor, att få vara aktiv och social eller att få vara i fred om man vill det.

En annan styrka i barnverksamheten är samarbetet med kommun och landsting inom Familjecentralens regi. Genom att bland annat erbjuda föräldravägledning kan Familjecentralen fungera som en god kraft i familjers liv och bidra till att barnen får det så bra som möjligt.

Utveckla gudstjänster

Församlingen har under många år satsat på att utveckla gudstjänsterna, och nu har Anna-Karin tagit över ansvaret för det arbetet. Det är ett gemensamt arbete med planering och utvärdering där både personal, förtroendevalda, kyrkvärdar och körsångare medverkar. Det finns också en verksamhetskommitté för gudstjänst och musik där förtroendevalda och anställda diskuterar frågor om gudstjänster.

– Det gäller att fortsätta hitta vägar tillsammans med de som är intresserade och vill vara med, säger hon.

Anna-Karin brinner verkligen för att jobba med både söndagsgudstjänster och de kyrkliga handlingarna dop, vigslar och begravingar.

– Det är så viktigt att vi kan möta människor på ett sätt som berör. Jag tror att vi har något att förmedla som behövs i samhället och i människors liv. Ett djup, en andlig dimension, en miljö där frågor och tankar om livet har en naturlig plats. För mig som präst är det en ynnest att få kliva in i människors liv precis när det händer stora saker. När ett barn föds, när kärleken får ta yttre form i vigseln, när någon dör. Det är tillfällen då livsfrågorna gör sig påminda, och vi kan ana en djupare verklighet. I den situationen får jag vandra en bit, och sedan kliva åt sidan igen. Jag är förundrad över alla livsberättelser som jag fått dela genom mitt arbete som präst.

**Text och foto:
Cecilia Kjellin Eriksson**

Rune trivs på Malmen

Rune Gäfvert flyttade till Malmen i våras. Trots att han kände sig tveksam till att flytta in på ett äldreboende, så trivs han väldigt bra.
– Allt är bra här. Det är trevliga människor som jobbar här och maten är god, säger han med ett plirigt leende.

På grund av ohälsa i kombination med den aktningsvärda åldern av 87 år så blev Rune tvungen att flytta från huset i Ängelsberg till en liten lägenhet på Malmen. Barnbarnen hjälpte till med flytten, så när Rune kom till lägenheten så var den redan möblerad och klar. En del möbler och minnesvärda saker har Rune fått med sig till sitt nya hem, men mycket finns kvar i huset. Han ser sig om på väggarna och funderar var älghornet med de åtta taggarna skulle kunna passa. Några advents- och julsaker skulle han gärna vilja hämta också.

Kort på barn och barnbarn

Fotografierna på byrån är viktiga för Rune. Med hjälp av korten på barn och barnbarn, och på Gun som han var gift med i 47 år innan hon dog för några år sedan, tänker Rune tillbaka på sitt liv. En del tråkigheter har det varit, men Rune har också många goda minnen. Han berättar att han och

frun genom åren har spenderat mycket tid i Särna där de fick många bekanta.

– Jag skulle gärna vilja åka till Särna igen, säger han med längtan i rösten.

Sängen är en bekväm och praktisk sjukhussäng som tillhör Malmen. Rune tillbringar mycket tid i sängen framför TVn. Barnbarnen har gett honom en uppskattad prenumeration på TV-guiden som julklapp, så Rune har god koll på vilka program som går. Helst tittar han på boxning. Ofta är han vaken till sent på kvällarna om det är något sevärt på TV.

Samvaro och trygghet

Möjligheten till social samvaro är en av de stora fördelarna med att bo på ett äldreboende, och tryggheten att veta att personalen tittar in varje dag. Rune tar rullstolen ned till matsalen på nedervåningen för att äta både lunch och middag tillsammans med andra boende.

Frukost och eftermiddagskaffe serveras uppe på avdelningen.

Rune verkar vara en social person som tycker att det är trevligt att träffa lite folk. Han får regelbundet besök av en av församlingens diakoner och av en kvinna i församlingens besöksgrupp. Och visst händer det att barnbarnen eller barnbarnsbarnen tittar in ibland, trots att alla inte bor i Fagersta.

Musikstund och andakt

Musikunderhållningen på Malmen på lördagarna besöker han gärna, och församlingens andakt med allsång varannan tisdag. Kanske kan det bli en utflykt till måndagsträffen i Västervåla Sockenstuga vid tillfälle eller till den gemensamma lunchen på Nya Serveringen i Ängelsberg, som erbjuds några gånger per termin.
– Det skulle vara trevligt att träffa några ängelsbergare, tycker Rune.

**Text och foto:
Cecilia Kjellin Eriksson**

Nadja är gymnastikledare

Nadja Vourinen har själv hållit på med gymnastik sedan hon var liten.

– Det är roligt med gymnastik, tycker Karolina.

– Allting är roligt. Det är svårt att hjula, men jag gör så gott jag kan. Jag tränar på att ha raka ben, berättar Linn, som här gör dubbelkullerbyttor tillsammans med en kompis.

– Det är roligt att lära barnen saker och se hur de utvecklas, säger Nadja Vourinen, som är 17 år och ledare för två gymnastikgrupper för flickor i åldern 7–9 år.

Ett 20-tal flickor och några pojkar i varje grupp träffas varje torsdag i Fagerstahallen.

– Vissa har varit med sen de var sju, och de utvecklas när de blir äldre, berättar Nadja.

Efter uppvärmning med leken ”gristappen” samlar Nadja barnen i en ring på golvet för att stretcha musklerna. Det är viktigt att värma upp så att man inte gör illa sig.

Flickorna hjälper till att ta fram redskapen. Den långa mattan rullas ut och ringarna hissas ned, och en bänk och några mattor ska fram. Idag blir det stationer där barnen själva kan träna på bakåtkullerbyttor, att stå på händer och att hjula. Nadjas medhjälpare är sjuk idag och då måste det bli lite enklare övningar som barnen kan träna på själva.

Fagersta gymnastikförening är inte i första hand inriktad mot tävlingsgymnastik, även om det finns en grupp med äldre flickor som tävlar i trupp-gymnastik. För de yngre barnen handlar det mest om att träna på grunderna för att kunna gå vidare till den äldre gruppen om man vill. Gemenskapen i gruppen är viktig, tror Nadja.

Nadja har själv hållit på med gymnastik sen hon var fem år.

– Jag har provat både innebandy, fotboll, dans och karate, men det var gymnastiken jag fastnade för, berättar hon.

Efter en tids uppehåll med gymnastiken var det en kompis som frågade om hon ville bli ledare. Hon provade och tyckte att det var roligt och nu har Nadja varit ledare i ett och ett halvt år, och har gått en baskurs för gymnastikledare.

– Man ska kunna grunderna i gymnastik och vara en bra ledare, säger hon, en bra förebild och någon att se upp till. Jag försöker ge alla uppmärksamhet, även de som är lite tysta.

Fakta om Fagersta gymnastikförening

Fagersta gymnastikförening startades 1931 och hette då Västanfors gymnastikklubb. 1944 ändrades namnet till Fagersta gymnastikförening. Föreningen har drygt 500 medlemmar. De yngsta medlemmarna, som är runt 1 år, går på Springlek och de äldsta är i 90-årsåldern och går på 60+/Seniorgymnastik.

Det finns barn- och ungdomsgymnastik för barn från 1 år och upp till högstadiet. Det finns även två grupper som tränar cheerleading. Föreningen har också motionsgymnastik och vattengymnastik.

Närmare 40 ledare är verksamma samt en styrelse på nio personer.

Varje vår ordnar gymnastikföreningen en uppvisning där alla grupper, både barn, ungdomar och motionsgrupperna visar upp sig. Det brukar vara ca 500 personer i publiken.

Utdrag ur stadgarna:

”Föreningens ändamål är att tillvarata alla medlemmars behov av gymnastik och motion. Föreningen skall arbeta för gymnastikens allt större utbredning och verka för en god sammanhållning och ett gott kamratskap.”

Se även föreningens hemsida
www.idrottonline.se/fagersta/fagerstagf-gymnastik

**Text och foto:
Cecilia Kjellin Eriksson**

Sammanhållning i olika

Fagersta Stadsmusikkår är en institution i Fagersta. Kåren bildades redan 1874 när dåvarande Fagersta Bruk köpte en uppsättning blåsinstrument och erbjöd de anställda, främst då tjänstemännen, att lära sig traktera dem. Från början hade man inget riktigt namn på kåren, det kom senare. Under många år hette man Fagersta Bruksmusikkår men 1969 ändrade man namn till Fagersta Stadsmusikkår eftersom man ansåg att det låg mer i tiden. Många är de som varit med i kåren. En av kårens veteraner idag är Åke Hahre. Han började redan 1952. Idag liksom då spelar han kontrabas men har tidigare även varit kårens ordförande och kassör.

Leder kåren idag gör Stefan Sundqvist som har trumpet som sitt huvudinstrument. Till vardags jobbar han som brasslärare på Kulturskolan.

När jag besöker denna anrika musikkår i kulturskolans lokaler, en grå och ruggig tisdagkväll (man har alltid övat på tisdagkvällar) håller man som bäst på att öva inför årets adventskonsert. Tidigare var det bara församlingens körer som framträdde men sedan några år medverkar även kåren, något som är väldigt uppskattat av såväl åhörare som musiker. Man berättar att det händer att musiker som slutat spela hör av sig och frågar om de får vara med i adventskonserten.

Senare i pausen frågar jag om det är svårt att bli med i kåren och då fnissar några. Nej, berättar Stefan, det möter inga större svårigheter. Ingen provspelning eller audition krävs. Den som vill vara med får det, punkt slut. Vad som ska stå på repertoaren är en helt öppen fråga, vem som helst får komma med förslag. Man har även ett programråd som sysslar med den biten. En hel del egna arrangemang görs också och dem brukar Åke Karlsson stå för.

Man är en ganska trogen skara i kåren. För närvarande är det ca 20-25 medlemmar. Eftersom många musiker spelar i olika orkestrar kan det ibland bli lite manfall vid övningarna. Just denna kväll är en sådan och därför är man bara 14 personer.

I en musikkår behövs många instrument. För närvarande saknar man någon som spelar trombon och bastuba vilket ibland kan ställa till problem. Skulle det vara så att man ska spela ett stycke som kräver ett sådant instrument tvingas man hyra in en trombonist eller tubatutare.

Hur ser då framtiden ut för Fagersta Stadsmusikkår? Ja, man kan nog se ganska ljust på den även om det är lite upp och ned. Många ungdomar slutar i kåren när gymnasiet är avslutat eftersom man då ofta söker sig från orten.

Sedan är det detta med övningslokalen. Många fagerstabor minns ljudet som strömmade ut från Sockenstugan mellan 19-21 (alltid tisdagkvällar..). Tyvärr blev man tvungen att flytta därifrån när Lindgårdsskolan behövde dessa lokaler. Först hamnade man i en skrubbd bakom bioduken i Folkets Hus. Där var det inte roligt berättar man. Det enda som kan sägas vara positivt med det arrangemanget är väl att man inte visade film samtidigt som man övade. Tack och lov kunde man flytta därifrån och övar nu i kulturskolans lokaler. Att det är ganska trångt kan man leva med men det som ställer till problem är att man inte kan ha alla sina noter där. De förvaras istället uppe på vinden i Folkets Hus. Man berättar att när de höll till i Sockenstugan fyllde noterna nästan ett helt rum.

Övningslokalen är också ganska sval märker jag. Det märks inte minst på att en av klarinettisterna till och med har mössa på sig. Men det är mycket värme och stämning i musiken. Ett vackert stycke blir det sista jag får höra innan jag beger mig hemåt. Det är ett stycke som en av kårens egna medlemmar, Thomas Sahlberg, komponerat och som kommer att uruppföras på adventskonserten. Det heter "I Advent" och vad vore väl mer passande än det namnet...

sammanhang

Åke Hahre (th) spelar kontrabas och är en av veteranerna i Fagersta Stadsmusikkår. Han började redan 1952 och har varit både ordförande och kassör i kåren.

**Text och foto:
Staffan Riddersporre**

Fagersta Stadsmusikkår repeterar i kulturskolans lokaler på tisdagkvällar.

När mörker blir ljus.....

Det finns en speciell belysning i Västanfors kyrka. Anledningen till den kan delvis skyllas på ett träd som blev större än vad som var tänkt. Så här är det:

Ovanför altartavlan sitter en rund glastavla som föreställer Treenigheten: Fadern, Sonen och den Helige Ande. Bakom denna glastavla är det en slags tunnel som öppnar sig bakåt och har en öppning mot baksidan av kyrkan. Därifrån är det sen meningen att ljuset ska flöda in och ge ljus i fönstret. Tyvärr flödar det inte så mycket. En orsak är att solen inte alltid skiner, speciellt inte på kvällen och inte mulna dagar. En annan sak som förmörkar tillvaron för fönstret är det träd som står bakom kyrkan. När man en gång planterade det tänkte man inte att det bli stort och skymmande, speciellt för det stackars runda fönstret som skulle sprida ljus framåt i kyrkan.

Så någon gång i historien kom någon på den ljusa idén (!) att låta en belysning bli installerad. Lampan tänds och släcks från en manöverpanel nere i kyrkan liksom nästan all annan belysning. Om den är hel vill säga. Är lampan trasig är det bara det naturliga ljuset som ska ge ljus.

För en tid sen hände det sig att lampan gick sönder och måste därför bytas. Detta är ingen direkt enkel procedur.

Lars Nonnen, kyrkvaktmästare, ska byta lampan och jag ska få följa med. Jag har varit på nästan alla ställen i kyrkan men här är det för mig otrampade stigar.

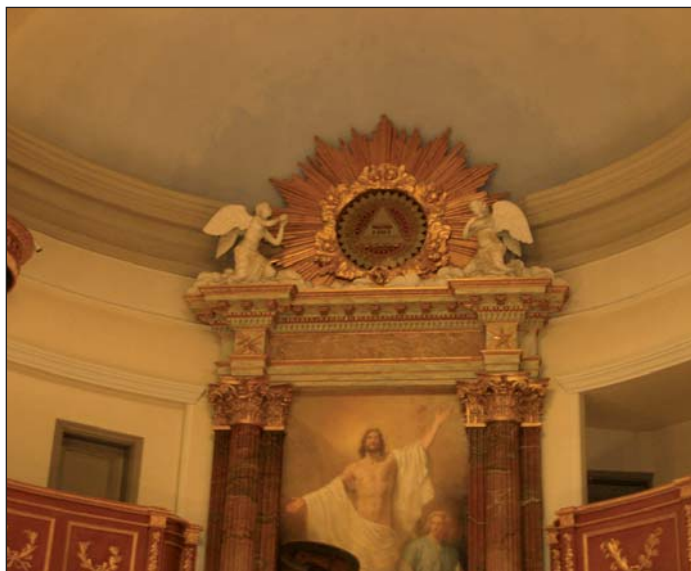
För att ta sig upp till lampan måste man först bege sig halvvägs upp till kyrktornet närmare bestämt till kyrkklockorna. Väl där öppnar man en branddörr som leder ut till det utrymme som är beläget ovanför själva kyr-

korummet. Man går gången som leder till den främre delen av kyrkan. Man får se upp så man inte snavar över wirar som löper över gången, wirar som hanterar ljuskronorna i kyrkorummet.

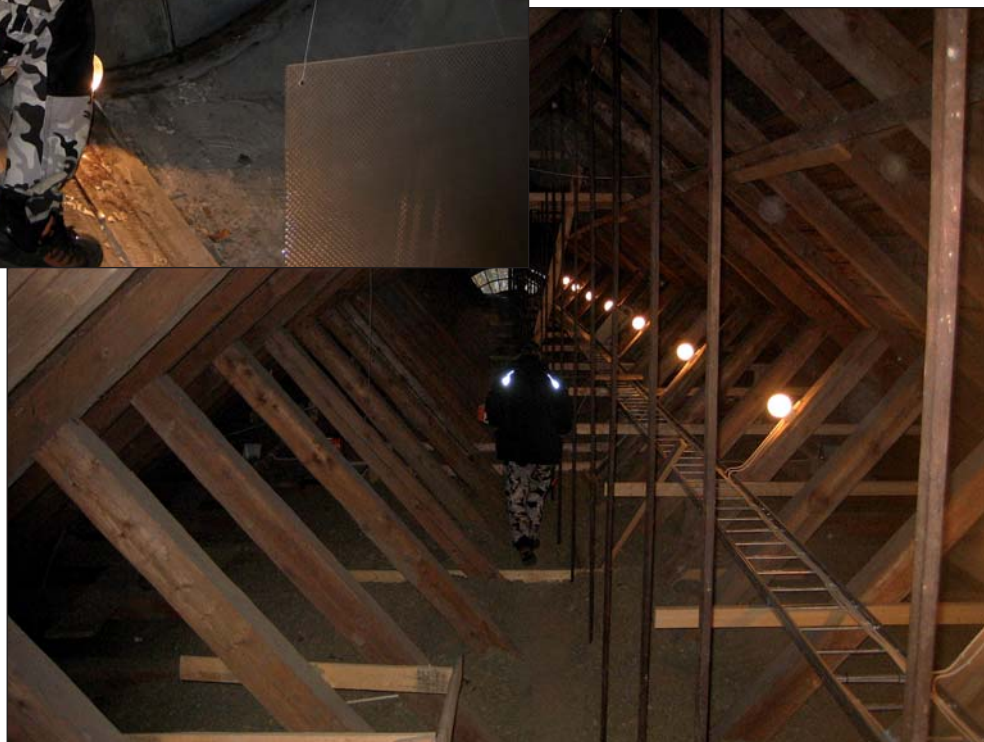
Framkommen i den främre delen av gången klättrar vi nedför en brant stege och kommer till ett utrymme som leder till "tunneln" där den trasiga lampan sitter. Lars klättrar in i "tunneln" och skruvar ut den trasiga lampan. Sätter sedan i den medhavda nya. Sen är det samma väg tillbaka.

När vi kommit ner i kyrkorummet igen kan vi konstatera att det runda fönstret återigen har fått ljus. Ett ljus i mörkret.

**Text och foto:
Staffan Riddersporre**

Kyrkvaktmästare Lars Nonnen byter ut den trasiga glödlampan i det svårtillgängliga utrymmet högt upp under taket i Västanfors kyrka.

Fråga juristen

Behövs gåvobrev?

Fråga: Var går gränsen på värdet av gåvan för att man skall skriva ett gåvobrev? Min mor har sålt en bostadsrätt och hon vill i samband med det ge min bror och mig 20 000 kr var. Vi har inga fler syskon och vår far lever inte längre. Måste hon skriva ett gåvobrev till oss?

MJ

Svar: Det finns ingen gräns på värdet av en gåva för att man ska skriva ett gåvobrev. Om ni får 20 000 kronor vardera i kontanter behöver er moder inte skriva ett gåvobrev. Hon kan bara ta ut pengar på sitt bankkonto och ge pengarna till er.

Det blir ingen gåvoskatt, eftersom den är avskaffad. Tidigare var man tvungen att upprätta ett gåvobrev och en gåvodeklaration.

Om gåvan gäller fast egendom, bostadsrätt eller värdepapper och fondandelar måste man upprätta ett gåvobrev. Vid gåva av fastighet ska gåvotagaren söka lagfart för fastigheten och då måste man ha ett gåvobrev. Gåva av bostadsrätt ska meddelas styrelsen för bostadsrättsföreningen för att gåvotagaren ska bli medlem i föreningen och antecknas som ägare. Jag rekommenderar att man upprättar ett gåvobrev vid gåva av bostadsrätt, även om alla föreningar inte kräver det. När det gäller gåva av värdepapper och fondandelar måste det finnas ett gåvobrev vid omregistreringen. Gåvobrev behövs också för att givaren inte ska drabbas av kapitalvinstskatt/reavinstskatt.

Ida Jansson

Ida Jansson, jurist

Foto: Johnny Pesola

Kyrkans Allmänna Juridiska Byrå

Vi finns för dig!

Vår juridiska byrå finns i Fagersta och vi åtar oss många olika uppdrag. Bouppteckningar och arvskiften, gåvobrev, testamenten, äktenskapsförord, köpekontrakt, samäganderättsavtal med mera.

Hälsningar
Martin Lindgren
Jur kand
0223-434 75

Ida Jansson
Jurist
0223-434 76

Kyrkans Allmänna Juridiska Byrå
Kyrkvägen 7, Fagersta

Svenska kyrkan

Tänd hoppets ljus för barnen

Miljoner barns liv är en pågående katastrof. De lever i fattigdom utan möjligheter att påverka sin tillvaro. Den gåva du ger till Svenska kyrkans julkampanj som pågår första advent till trettondagen är en gåva till barnen.

Trygghet är ett grundläggande behov hos varje människa och något vi behöver för att utvecklas. Hela världen, Svenska kyrkans internationella arbete, arbetar för att barn världen över ska växa upp till trygga människor. Om det berättar årets julkampanj Nu tändas tusen juleljus.

– Min pappa dödades under kriget och jag var rädd. Vi flydde till Guinea där vi bodde i ett flyktingläger. Det var ett sorgligt liv, säger 15-årige Emmanuel Bol-doe i Liberia.

På grund av ett långt inbördeskrig har han bara gått två år i skolan. Men nu ska han bli murare på en ett-årig yrkesutbildning som kyrkan ger, inte minst för att hjälpa ungdomar som Emmanuel.

Brist på beslut för barnens bästa

Även om många barn har fått det bättre, finns det många "Emmanuel" i vår värld. 25 000 barn under fem år dör varje dag, och det säger egentligen allt det år FN:s barnkonvention blir 20 år.

Det beror inte främst på brist på pengar, utan på att det saknas politiska beslut med barnens bästa i centrum. Kyrkor världen över arbetar för barns hopp, trygghet och framtid. Svenska kyrkan deltar i det samarbetet.

Läs mer om julinsamlingen på Svenska kyrkans hemsida www.svenskakyrkan.se/internationellt

Ge en gåva till Hela världen - Svenska kyrkans internationella arbete
Pg 90 01 22-3 Bg 900-1223

Mansa Paye Varnie är sekreterare i byn Bomihills utvecklingsgrupp, som är en del av lutherska kyrkans verksamhet. Här pratar han med sitt barnbarn, femåriga Younger Forkpa.
Foto: Magnus Aronson/IKON

Hopp och mening

Små lån till fattiga kvinnor ändrar inte bara deras liv utan hela familjens. Det blir mer mat på bordet, och barnen kan gå i skolan. Kunskap om bättre odlingsmetoder, näringslära och hygien ger mer mat och friska barn. En brunn med dricksvatten besannar påståendet att rent vatten betyder mer för hälsan än många mediciner.

I katastrofens skugga är mat och medicin livsviktigt, men barnen måste också känna hopp och mening för att leva vidare. När män får hjälp att bryta med våld och övergrepp, får barnen en mycket tryggare vardag. Undervisning om mänskliga rättigheter gör barn starkare och modigare.

I många länder når kyrkorna människor och platser som nästan ingen annan når. Och kyrkan är en självklar del av många barns liv, en plats för gemenskap och trygghet.

Texten är hämtad från Svenska kyrkans hemsida.

Församling kan bedriva näringsverksamhet

Det finns inga hinder för en församling att bedriva näringsverksamhet så länge den anknyter till församlingens uppgifter och etableras inom församlingen. Så sammanfattas utredningen Arbetsformer i förändring – församlingens uppgift och förutsättningar.

Kyrkomötet gav 2007 kyrkostyrelsen i uppdrag ”att utreda församlingarnas förhållningssätt och arbetssätt när det gäller olika former av verksamheter som inte självklart ligger inom församlingens grundläggande uppgift, till exempel begravningsbyråer”. Utredaren Per Eckerdal, styrelseordförande för Bräcke Diakoni, Göteborg lämnade sin utredning till kyrkostyrelsen den 3 november.

I utredningsdirektiven ställdes särskilda frågor angående begravningsbyråverksamhet. Utredningens slutsats är att det inte finns några hinder i gällande konkurrenslagstiftning eller i skattelagstiftning för Svenska kyrkans församlingar att bedriva begravningsbyråer.

Utredningen menar också att verksamheten mycket väl kan motiveras utifrån församlingens grundläggande uppgift med dess diakonala och även i vissa fall liturgiska dimension. Men man understryker betydelsen av församlingens ansvar att tolka den grundläggande uppgiften utifrån de lokala förutsättningarna.

En eventuell begravningsbyråverksamhet gränsar till de uppgifter som ligger i uppdraget att vara huvudman för begravningsverksamheten, anser utredaren och konstaterar: ”Mot bakgrund av Svenska kyrkans uppdrag från staten att vara huvudman för begravningsverksamheten är det därför

angeläget att på ett särskilt sätt säkra verksamhetens goda kvalitet när en församling beslutar bedriva begravningsbyråverksamhet.”

Utredningen föreslår att Kyrkostyrelsen fastställer ordningen för kvalitetssystemet och lämnar medgivande innan en församling får starta en begravningsbyrå. En ny paragraf med den innebörden föreslås i kyrkoordinationen.

Kyrkan som aktör inom välfärden

Utredningens kartläggning har visat att församlingar som bedriver verksamhet med välfärdsrelaterade uppgifter ser denna verksamhet som en del av den diakonala dimensionen av församlingens uppgift. Detta ligger väl i linje med teologiska resonemang. Dock menar utredningen att de uppgifter som är lämpliga för en församling är de som kan bedrivas med en lätt och flexibel organisation.

Välfärdsrelaterade uppgifter som kräver en tyngre organisation, till exempel särskilt boende för äldre, LSS-boende, sjukvård eller friskolor, ses däremot inte som lämpliga för en församling att bedriva. Det kan däremot vara viktigt att Svenska kyrkan prövar möjligheten att under andra former bedriva denna typ av verksamhet. Därför föreslås att Kyrkostyrelsen utreder frågan om en särskild utförarorganisation, en alternativ kyrklig organisationsstruktur för välfärdsuppgifter.

*Kristiina Ruuti,
pressekreterare Svenska kyrkan*

Gudstjänster januari-mars

Sö 24/1 kl 18

Jazzgudstjänst i Västanfors kyrka

Sö 31/1 kl 10

”Om Jesus” Gudstjänst och efter-samling utifrån Jonas Gardells bok.

Sö 7/2 kl 17

Samling i Västervåla Sockenstuga för fika och fackeltåg till kyrkan.
kl 18 Ljugudstjänst i kyrkan.

Sö 14/2 kl 18

Gudstjänst med kyrkokören i Västervåla kyrka och Lutherhjälpsafton i Sockenstugan.

Sö 21/2 kl 10

Familjegudstjänst i Västanfors kyrka

Lö 27/2 kl 16

Musikgudstjänst i Västervåla kyrka med Bengt Lindahl mfl

Sö 28/2 kl 18

”Mässa med få ord” Västanfors kyrka

Sö 7/3 kl 10

I giftastankar? Gudstjänst och efter-samling med bröllopsmusik och information om vigsel

Sö 14/3 kl 18

Rock- och popgudstjänst i Västanfors kyrka

Sö 21/3 kl 10

Familjegudstjänst i Västanfors kyrka

Sö 28/3 kl 12

Palmsöndagsgudstjänst i Västervåla kyrka med kyrkokören och lunch i Sockenstugan. Minibuss går från Lindgården (anmälan).

I Brukskyrkan firas gudstjänst kl 15

varannan söndag (udda veckor)

Mer information om gudstjänster finns i predikaturen i Fagerstaposten och på församlingens hemsida

www.svenskakyrkan.se/vastanfors

Dagens lunch

Nu kan du äta dagens lunch på Lindgården alla vardagar kl 11.30-13. Pris 80 kr inklusive hembakat bröd, sallad, dryck, kaffe o kaka.
Välkommen igen efter julhelgen den 11 januari!

Nya rutiner för annonsering

Vi ändrar våra rutiner för annonsering efter nyår. Håll utkik efter information om våra gudstjänster och evenemang i Annonssbladet Börsen och i predikoturen i Fagersta-Posten. På församlingens hemsida finns också information om vår verksamhet, gudstjänster och evenemang.
www.svenskakyrkan.se/vastanfors

Begravningspastoral

Västanfors Västervåla församling har sammanställt en begravningspastoral som beskriver församlingens förhållningssätt i arbetet med begravningsgudstjänster och rutiner vid gravsättning och kremering.

Alla församlingar i Svenska kyrkan har fått uppdraget av arbetsgivarorganisationen Församlingsförbundet att skriva en begravningspastoral.

Kvalitet - Kompetens - Omtanke

Kyrkans Begravningsbyrå

Fagersta, Norberg, Skinnskatteberg
tel 0223-434 70

Söderbärke tel 0240-56 42 00

Hjälp med allt som rör begravningar

www.kyrkansbegravningsbyra.se

Svenska kyrkan

Så gick det i kyrkovalet

Fördelningen av mandat mellan Partipolitiskt obundna i Svenska kyrkan (PoSk) och Socialdemokraterna blir i stort sett oförändrad i församlingens kyrkofullmäktige kommande mandatperiod. Det står klart efter kyrkovalet den 20 september.

Partipolitiskt obundna i Svenska kyrkan (PoSk) får 13 av 19 mandat och Socialdemokraterna får 6 mandat i kyrkofullmäktige i Västanfors Västervåla församling. Folkpartister i Svenska kyrkan (FiSk), som ställde upp för första gången i valet till församlingens kyrkofullmäktige får inget mandat.

12,7% av de röstberättigade valde att rösta i kyrkovalet i vår församling. Det är en minskning med 1,5% från förra kyrkovalet 2005 då 14,2% röstade. Valdeltagandet i hela landet var 11,8%, jämfört med 12% i valet 2005.

Nästa mandatperiod börjar den 1 januari 2010 och pågår till och med den 31 december 2013.

Budget 2010

Kyrkofullmäktige i Västanfors Västervåla församling har fastställt budgeten för 2010.

- Begravningsavgiften fastställdes till 0,28 kr
- Kyrkoavgiften fastställdes till 1,13 kr
- I investeringsbudgeten avsätts 557 kkr

På kyrkoavgiften tillkommer 0,08 kr i stiftsavgift. Den som är medlem i Svenska kyrkan och bor i Västanfors Västervåla församling betalar 1,49 kr i kyrkoavgift på varje intjänad hundralapp. Kyrkoavgiften ligger kvar på samma nivå som föregående år. Kyrkoavgiften går till att driva en bred verksamhet för barn, ungdomar, vuxna och äldre. Begravningsavgiften går till att bekosta skötseln av våra kyrkogårdar. Begravningsavgift betalar alla, även den som inte är medlem i Svenska kyrkan.

MITT i LIVET

Ansvarig utgivare: Henrik Rydberg, tel 434 10. **Redaktör:** Cecilia Kjellin Eriksson, tel 434 06. **Repro:** TEXT & REPRO, Västerås. **Tryck:** PRIMATryck, Hallstahammar. **Omslagsfoto:** Magnus Aronson. Redaktören svarar för osignerat material.

WWW.SVENSKAKYRKAN.SE/VASTANFORS

Svenska kyrkan
VÄSTANFORS VÄSTERVÅLA

Foto: Johnny Pesola

Välkommen till våra kyrkor i jul!

Julafton 24/12

kl 09 Grötrfrukost i Brukskyrkan
 kl 10 Julbön i Brukskyrkan
 kl 11 Samling vid krubban i Västanfors kyrka

kl 17 Julbön i Västervåla kyrka
 kl 23 Julnattsmässa i Västanfors kyrka med kyrkokören
 Solosång: Britt-Marie Frid Andersson

Juldagen 25/12

kl 07 Julotta i Västervåla kyrka med kyrkokören
 och julottekaffe på Odensnäs

Julottebussen

avgår från Fagersta enligt följande tidtabell:
 kl 05.50 Bring Citymail (mittemot kommunhuset)
 kl 05.55 Brukskyrkan
 kl 06.00 Bergslagssjukhusets entré
 kl 06.05 vid Per-Olsskolan (Floravägen)
 kl 06.15 Järnvägsstationen Västanfors
 kl 06.30 Ombenning
 kl 06.40 Ängelsberg - Gamla Brukshandeln
 kl 09.30 Återresa

Fackeltåg från Ängelsberg:

kl 06.20 Avgång från Nyhem
 kl 06.30 Avgång från Wåhlagården
 Facklor finns vid samlingsplatserna och vi rekommenderar alla att bära reflexväst.
 Arrangörer: Västervåla gymnastikförening och Engelsbergsbygdens intresseförening.

Juldagen 25/12

kl 11 Joulokirkko. Finsk julgudstjänst i Västanfors ka

Annandag jul 26/12

kl 15 Mässa i Brukskyrkan
 kl 18 Katolsk gudstjänst i Brukskyrkan

Söndag den 27/12

kl 18 Kvällsmässa i Västanfors kyrka

Nyårsafton 31/12

kl 18 Nyårsbön i Västervåla kyrka.
 Solosång: Maria Webb

Nyårsdagen 1/1

kl 18 Ismässa på Lindgårdens uteplats

Söndag den 3/1

kl 15 Gudstjänst i Brukskyrkan

Trettondedag jul 6/1

kl 10 Gudstjänst i Västanfors kyrka. Eftersamling med lunch, afrikansk musik och föredrag av Lennart Ögren som berättar om sina år i Afrika.

kl 14 Julgransplundring med andakt i Västervåla sockenstuga. Pyssel, fika med dopp, dans kring granen. Tomten kommer!